

Peter Schiødts translokationstale

Taler

Peter Schiødt
Rektor på Køge Gymnasium

Dato

23. juni 2022

Sted

Multihallen, Køge Gymnasium

Kære elever

Snart bliver det sommer, og så kommer den tid på året, man kalder ”agurketiden”. I juli måned sker der ikke ret meget i Danmark, men aviser og medier skal jo udkomme, og et eller andet må man skrive om. ”Agurkernes vækst” for eksempel. Bliver de mon gule eller grønne i år?

Sidst i juli for nogle år siden havde en af aviserne fået en idé: Man fandt de tre mennesker i landet, som havde fået de højeste karakterer ved studentereksamen for længe siden, og bragte en hel dobbeltside med dem. Hvordan var det gået fortidens super-studenter? Selvom det var agurketid, var det et ganske interessant emne. Og det blev endnu bedre, syntes jeg, da jeg så, hvor to af de tre top-studenter havde taget deres eksamen: Det var såmænd på Køge Gymnasium. ”Sådan!” tænkte jeg. ”Det er nogle af vores. Godt gået”.

De tre blev spurgt, hvad de havde fået med fra gymnasiet. Naturligvis havde det faglige fyldt mest, men den ene af dem, som var blevet direktør for et stort firma, pegede også på det at være med til at stå for skolens musical. Det giver vel god mening. Foruden arbejdet i fagene repræsenterer musicalen også nogle sider, som man lærer utrolig meget af; at være ansvarlig for et fællesskab, at yde sit bedste under pres og at udtrykke sig med kunstneriske midler. Og kan man samtidig passe sine opgaver og tage sine eksaminer, har man en meget stærk kombination. Det gælder ikke kun fortidens helte; I har også vist, at I kunne gennemføre under pres med ansvar for et fællesskab, i musicalen eller på helt andre måder, ved at kombinere det faglige med det kreative, det personlige og det sociale – og det har været en glæde at følge med i.

Så hvad vil I bringe med jer, når I tager herfra? Der er så utrolig mange begivenheder fra jeres tid her på Køge Gymnasium, at I umuligt kan rumme

dem alle på én gang. Vil I også huske musicallen? Eller er det helt andre ting, som kommer først? Fysiktimerne? Fornemmelsen af at sidde med i elevrådet? Brætspilscafé, forfatterworkshop eller frivillig atletik? Spansk eller dansk? Eller bare de andre i klassen, stedet, festerne – og lærerne?

Tiden under Coronaen

Det er umuligt at forudse, hvad I vil bære med og huske på. Men I har været igennem en særlig periode, som adskiller jeres årgang fra de fleste af jeres forgængere: I har haft en gymnasietid under Coronaen. Det er ikke sjovt at tænke tilbage på, men det har virkelig præget jeres uddannelsesforløb: I blev sendt hjem, jeres sociale liv blev indskrænket, fester blev aflyst – det ene efter det andet blev lukket og slukket.

Vi har oplevet den tid sammen, og det var en turbulent tid. Hjemsendelser kom på tværs af alt, den ene gang efter den anden. Nogle gange var det en enkelt elev, som måtte hjem med ”mistanke-C”. Andre gange en halv klasse, så flere klasser, så en hel årgang og til sidst hele skolen. Det blev en tung periode med virtuel nødundervisning som vores eneste samvær. Skoledagen blev lang at komme igennem, og der opstod en form for sløvhed af at være hjemme, og bare ”sidde der” på værelset.

Vi blev mindet om, at det fysiske møde om undervisningen ikke kan erstattes af transmitterede billeder og lyd over en computer. Uanset hvor meget nogen måtte drømme om kunstig intelligens, lærerrobotter og al mulig andet, sådan som det ind imellem bliver foreslået i medierne, kan man ikke komme uden om, at den virkelige undervisning bliver til i det fysiske møde mellem lærer og elev. Den måde, man fornemmer hinanden på og reagerer på hinandens intentioner, kræver menneskeligt samvær og nærvær. For man lærer også gennem kropssprog, øjenkontakt, et tonefald og alle de forhold, vi registrerer ubevidst.

Heldigvis holdt restriktionerne op i tide, og I er vendt tilbage i god behold. Vi nåede at få genoplivet undervisningen, som den skal være: med lærer og elever i lokalerne her på skolen. Vi holdt en dejlig gallafest, I fik hue på sammen med jeres familier, og nu sidder I her så flotte og sommerlige som nogen sinde.

Jeres menneskelige ballast

Rent fagligt er der nogle elementer, som I vanskeligt kunne få med gennem den virtuelle undervisning. Til gengæld, kunne man sige, må I have fået nogle særlige evner til at manøvrere gennem længere tid i et virtuelt univers. Kunne der så måske være en af jer, som om 25 år vil sige: ”Det, jeg lærte af min gymnasietid, var at begå mig virtuelt”? Nej. Jeg tror det ikke. Det er selvfølgelig altid godt at kunne begå sig på nettet, og I jeres tid vil der givetvis komme en masse digitale fornyelser. Men spørgsmålet er, om det virkelig vil ændre jer som mennesker? Jer, der har læst danske romaner, græske tragedier og Shakespeares dramaer. Jeg håber og tror, at I snarere kan genkende jer selv i de menneskelige forhold, som er beskrevet her, uanset afstanden i tid og sted.

Jeg tror i det hele taget, at det på langt sigt vil være menneskelige forhold, som gør den store forskel – ikke tekniske omstændigheder og digitale løsninger. Der er nogle forhold mellem mennesker indbyrdes, som bare ikke ændrer sig: Unge mennesker vil altid være mere vovelystne end ældre. Når man er barn går tiden rigtig langsomt: ”Ak, hvor lang tid er der ikke til gaverne, juleaften”, tænkte vi som små. Men som gammel går tiden hurtigt: ”Ak, hvor er du blevet stor, lille barnebarn: Nu er du snart student.” Sådan tænker de gamle. Nogle forhold ændrer sig bare ikke. På samme måde er der også noget tidsløst over etikken. For hvis man, som I har gjort, ofrer noget for andre; sin egen frie udfoldelse til fordel for dem, som er svage og udsatte for en ny sygdom: Ja, så har man gjort noget godt. Sådan ville man have sagt for 2.000 år siden. Og sådan vil man vel også sige om 2.000 år. At gøre noget for andre vil altid være godt.

I har gjort en betydelig indsats. Måske er der ikke mange, som orker at tale om det nu, men lige meget med det: I gjorde det. I var solidariske. I viste sammenhold. I lukkede jer inde i de virtuelle rum – ikke for jeres egen skyld, men for at beskytte de sårbare. Så godt gået; og om der så i fremtidens agurketid skulle udkomme tusinde artikler, som fremhævede alle mulige andre personer end jer, så vil jeg sige, at det har mindre betydning. I har allerede vist jeres værd!

De sidste ord

Tiden nærmer sig, hvor jeg skal sende jer af sted med mine sidste ord. Måske vil I huske KG for musicalen, måske for alt mulig andet. Men meget vil I huske: Tiden på KG er ikke til at komme udenom. Den sætter sig i én.

Mange siger, at fremtiden tilhører den kunstige intelligens, det virtuelle univers

og lignende. Jeg vil hellere sige, at fremtiden tilhører jer – med alt det, I har med. Og med disse ord slutter jeres tid som elever på Køge Gymnasium. Med disse ord er I ikke længere elever. Med disse ord er I nu: Studenter! Tillykke!

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/peter-schioedts-translokationstale-2022>